

عنوان مقاله:

اصلاح الگوی مصرف آب در بخش های کشاورزی و شهری

محل انتشار:

همایش علمی چالش آب در استان قم (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نظر دهمرده - استادیار اقتصاد دانشگاه سیستان و بلوچستان

نسرين اوحدي - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه سیستان و بلوچستان

زهرا دهمرده قلعه نو - عضو هیئت علمی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

محدودیت منابع آب شیرین و افزایش تقاضا برای این ماده حیاتی و کالای ارزشمند و کمیاب بدون جایگزین، جایگاه ویژه ای برای آن در گستره های مدیریتی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی و امنیتی رقم زده است. در پی اظهار نگرانی از کمبودها و یا افزایش تقاضای تأمین آب بموقع و مناسب و عدم امکان تأمین بیشتر آب به علل مختلف از جمله خشکسالی ها و جریان کم ورودی به سدها و یا افت سفره های آب زیرزمینی، زنگ های خطر کم بود آب و لزوم اعمال صرفه جویی و چاره جویی بحران به صدا درآمد که صرفه جویی به معنای مصرف متعادل آن و نه کاهش مصارف ضروری آن می باشد. در این مقاله که بر اساس روش توصیفی و استفاده از منابع کتابخانه ای تدوین شده است به صرفه جویی در مصرف آب در بخش کشاورزی و بخش شهری پرداخته شده است. بیلان آب کشور نشان می دهد که بالغ بر ۹۲ درصد از کل ۹۳ میلیارد متر مکعب آب مصرفی که در بخش کشاورزی استفاده می شود ۴۶ درصد این مقدار از طریق آب های سطحی و ۵۴ درصد بقیه از طریق بهره برداری از آب های زیرزمینی صورت می گیرد. که بیش از ۸۰ درصد اتلاف منابع آب به دلیل عدم استفاده از تکنولوژی های پیشرفته آبیاری در بخش رخ میدهد. به طور میانگین در سطح جهانی آب شرب و بهداشت ۱۰ درصد مصارف آب را تشکیل می دهد، که مقدار مصرف سرانه آب لوله کشی آشامیدنی در شهرهای ایران در حدود ۱۴۲ متر مکعب در سال است که از مصرف سرانه برخی کشورهای پر آب بیشتر است. نتایج حاکی از آن است که برنامه ریزی در جهت کاهش وابستگی کشور به آب و بهینه کردن مصرف آب امکان پذیر خواهد بود، در بخش شهری با الگوی مصرف و استفاده از تجهیزات مناسب، روش های تصفیه و استفاده مجدد از آب و در بخش کشاورزی با بالابردن بازدهی آبیاری، استفاده از سیستم های آبیاری نوین میزان وابستگی به آب را می توان کاهش داد.

کلمات کلیدی:

آب، صرفه جویی، توزیع بهینه، تخصیص آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/109762>

